

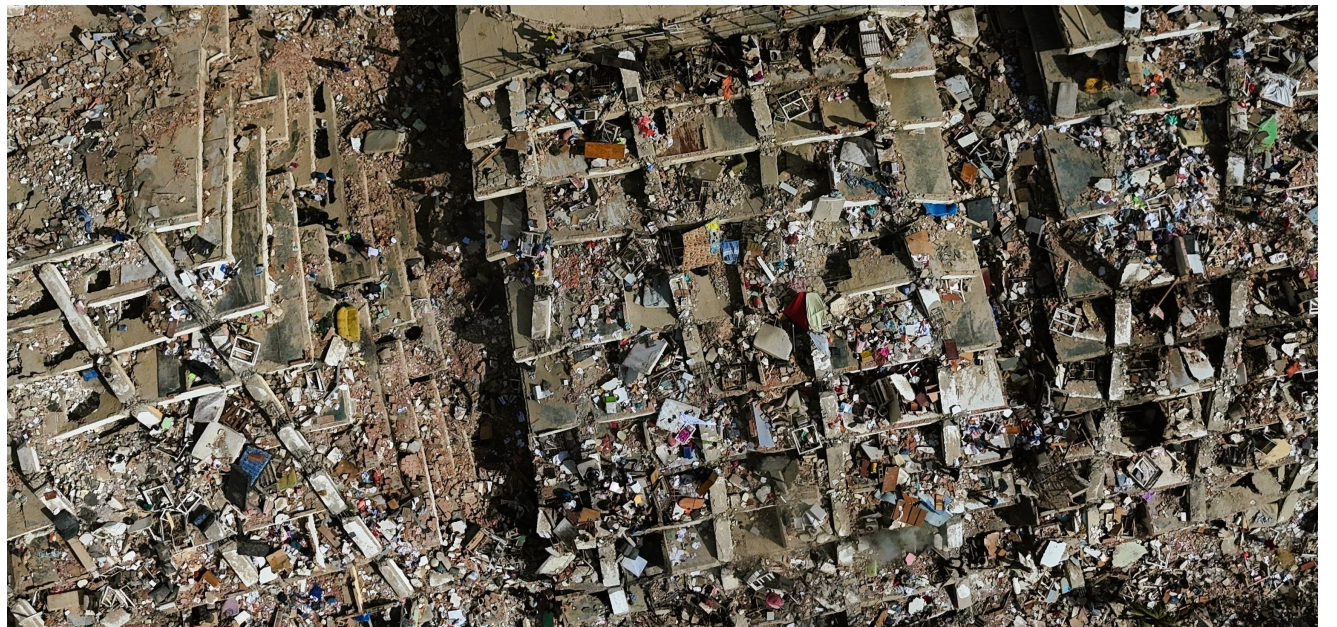
DEL CY SE VUELCA EN EL PUEBLO... Y SE CAE

Medidas adoptadas por el Gobierno de Venezuela para salvar la Patria

Al primer golpetazo, le sucedió otro. Luego una pausa, hasta que el Gobierno tomó la iniciativa.

Parece que no basta con la destrucción, el horror, la muerte, el duelo. Venezuela, a lo que se ve, le añade al desastre natural, la ignominia del gobierno. No importa para nada la tragedia, lo que interesa es la imagen —aunque no se sepa exactamente qué tipo de imagen. Quizá la de que, en un país como el nuestro, no puede pasar nada: somos grandes, muy grandes. En Venezuela, vivimos bien, aunque sea bajo toneladas de escombros. Lo primero es la Patria, después las ratas.

Así que tomen nota funcionarios policiales, del ejército, compañeros de prensa, miembros del gobierno: Trump ha dicho que tranquilos, que ya vendrán ellos a arreglar lo que se tenga que arreglar (como en la Riviera de Gaza). Mientras, impidan el paso a los ciudadanos que quieren rescatar a sus fa-

miliars, no colaboren a títol personal en tasques de cerca, cap maquina pesada —ni pesada ni res, ni pala. Arrasen qualsevol espai pretendidament preparat per donar suport a les víctimes; son traïdors. Aquí, senyors, no passa res. Som Veneçuela. Els que treballen entre les ruïnes el únic que intenten és mostrar mu-

erte, mort i patiment; i a Veneçuela tot és alegria popular. ¡Al carajo!

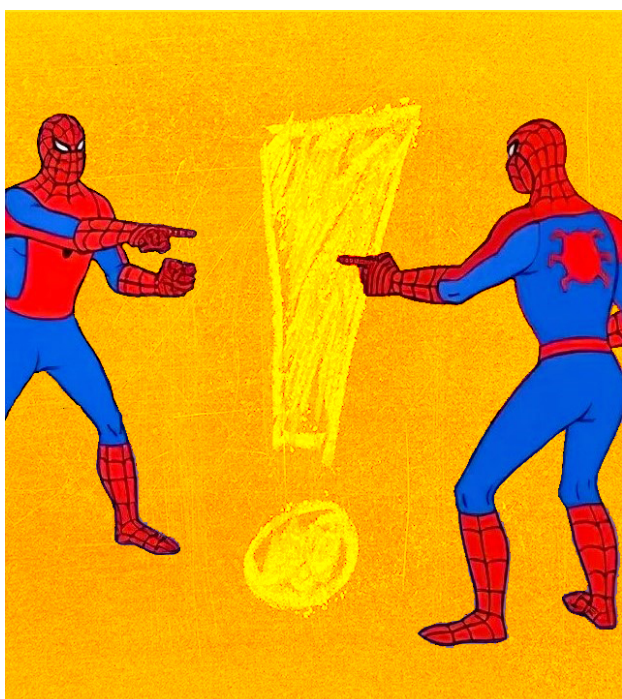
Soy corresponsal anónimo; ahorita mismo me escondo en las ruinas de un edificio de veinte pisos. Si los oficiales me detectan...

...me entierran vivo.

DETINGUT UN SENYOR DE DRETES

Europa, obligada a ocupar-se de l'extrema dreta

Hi havia una vegada un nen malcarat, un fill de puta, per a ser exactes, que maltractava els seus companys. A l'escola, l'hi deixaven passar moltes coses, però, quan en feia una de molt grossa, l'advertien o l'amenaçaven amb un càstig. Aleshores, anava a l'escola la secretaria del pare o de la mare i amenaça-

va el professorat de retirar les subvencions escolars —que sortien, en part, de la butxaca dels pares del fill de puta. L'escola s'encongia i, durant uns mesos, el nen tenia barra lliure. Un bon dia d'excursió escolar, el fill de puta va empenyer tres companys, que van caure per l'espadat. Un va morir i els altres dos són paraplegics. L'escola es va posar molt seriosa i va expulsar, durant una setmana, el fill de puta de bona família. Els pares van denunciar l'escola, que fa anys és tancada. Resulta que el fill de puta tenia impunitat. Ves que no fos més aviat un fill de cura —hipòtesi que es veuria corroborada pel fet que el gremi de treballadores sexuals neguen cap implicació en aquest afer.

En política, la dreta extrema també té impunitat, però s'estan passant i tot. Ja han insultat, acusat, denunciat i ara es dediquen a apallissar gent que no pensa com ells. Ja tenen més d'un mort a les espatlles, molts ferits, i encara més gent espantada. S'han passat tant que

els governs han ordenat a les seves forces de l'ordre (la dreta uniformada de cada país) que comencin a perseguir-los (*hahaha*) i a impedir que cada carrer sigui una jungla —tot i que, de fet, aquest meravellós ecosistema poc té a veure amb la pestilència cloacal dels feixistes. Amb retard (vull dir que fan tard), però almenys han començat a actuar. Escorcolls, detencions, seguiments. Bé, a l'espera de les acostumades absolucions (indemnitzacions incloses!) o, si cal, indults, és una manera de posar-se en marxa. En fi: gràcies, home, feia falta! Ara esperem que la pasma no es confongui casualment de diana i al final acabem engarjolats els de sempre.

D'altra banda, falta per saber quina serà la reacció dretana, si s'amagaran una temporada o si trauran les armes (total, després desapareixen... recordeu què va passar amb el bazuca i la resta de joguines requisesades a l'operació Panzer?).